

**Διαδηλώσεις σοβαράι,  
ψηφίσματα κι' αναφοραί.**

(Στὸν Θεοτόκην ἔρχονται νὰ μάθουν τί θὰ γίνη  
παντοδαπῶν συνοικιῶν καὶ μαχαλάων σμήνη.)

**Πολιτῶν χορὸς  
λίαν ζωηρός.**

Ἀνυψόμεν τὰς χεῖρας  
πρὸς σέ, Κόντη τῆς Κερκύρας,  
ποῦ μ' αὐτάς τὰς διαίρεσεις τὰ τσερβέλα θὰ ζουπλάνης,  
κι' ἀπαιτοῦμεν παρὰ σοῦ  
τοῦ φαστήρος τοῦ χρυσοῦ  
διοικήσεως καθέδραν τ' Ἀναρωίτικα νὰ κάνης.

Εἶναι πρῶτος μαχαλάς  
μὲ προγόνων ἀναμνήσεις,  
καὶ προβάλλει μὲ πολλὰς  
καὶ δικαίας ἀπαιτήσεις.

Συνοικία δοξασμένη κι' ἔχει σὰν πολλὰς τυχαία,  
εἶναι μαχαλάων ἄστρο,  
ἔχει γύρω τὸς ἄρχατα  
κι' ἀπὸ πάνων τῆς τῶ Κάστρου.

**Δεύτερος χορὸς  
κῆπως σοβαρός.**

Πολταὶ Συνταγματικοὶ  
φθάνουν ἔμπρὸς σου πανοικεῖ  
ἀπὸ κλεινῶν συνοικισμῶν, ἀπὸ τὰ Πιθαράδικα,  
κι' ἀπάνω κάτω τηλαλοῦν  
καὶ σκύπτουν καὶ παρακαλοῦν  
νὰ κάνης τὴν διαίρεσιν χωρὶς νὰ γίνων ἀδίκαια.

Καθέδρα διοικήσεως νὰ κηρυχθῶν κι' ἐκεῖνα,  
σὰν τὸν δικό μας μαχαλά δὲν εἶναι ὅσῃν Ἀθήνα,  
ἔχει καὶ στάμναις γίνονται, σταμνίτσαις καὶ κανάτζα,  
ποῦ κάνουν κρῦθ τὸ νερὸ,  
καὶ πίνουν ὄλο τὸν καιρὸ  
καλύδρια καὶ παλάτζια.

Ἄν ἔδρα διοικήσεως κι' αὐτὰ δὲν γίνονται τώρα  
ὅτ' ὀλέμε, Κόντη, παστρικά,  
θὰ ὄῃ μεγάλα ἑσφυικά  
τῶν Ἀθηνῶν ἢ χώρα.

Θὰ ὄῃς τὰ Πιθαράδικα, κορμάκι λιγερὸ,  
νὰ κάνουσε κομματίτσια  
καὶ στάμναις καὶ κανάτζια,  
καὶ τότε μὲ τῆς φοβκτες σας θὰ πίνετε νερὸ.

**Νέων σμήνος,  
νέος θορῆνος.**

Καὶ τῆς Βάθειας οἱ πολῖται  
ἔμαθαν πὼς συντελεῖται

μὰ διαίρεσις μεγάλη τῆς μεγάλης τῆς μουφλοῦζας  
κι' ἀριβάρισαν ἔμπρὸς σου μὲ τοὺς ἤχους καραμοῦζας.

Ἦχασαμε τὸν νοῦ μας, Κόντη, καὶ ταυγά μὲ τὰ καλάθια,  
μὰ ὅτ' αὐτὰς νείας διαίρεσις μὴν ἔξασσης καὶ τὴν Βάθια.  
Διοικήσεως καθέδρα πρέπει σήμερα κι' ἐκεῖνη  
μὲ τὸ δικηρὸ τῆς νὰ γίνη.

Ἔχει θέσιν, ἔχει θέσιν, ἔχει δρόμους ἐπὶ δρόμων,  
πλὴν ὕπερ αὐτῆς ἀκόμα  
ὀμιλεῖ κι' ἡ τόση βρωμα  
τῶν ποικίλων ὑπονάμων.

Τὴν πρωτεύουσαν τιμᾶ,  
πλὴν ἐφέτος  
ἐξαιρέτως  
παραζαίνει καὶ βρωμᾶ,  
καὶ προσμένει κύκτα μέρα  
ν' ἀριβάρουν ἀπὸ πέρα  
τὰ νερά τῆς Συμφαλίας  
εἰς τὴν κοίτην τῆς εὐκλείας.

**Ὅμιλος φουστανελάδων  
καὶ παντοίων τσαρουχάδων.**

Κι' ἀπὸ τὰ Τσαρουχάδικα ἔμπροστὰ σου, Κόντη, φθάνουν  
κι' οἱ τσαρουχάδες οἱ τρανοὶ καὶ παρακάλια κάνουν.  
Καθέδραν διοικήσεως κι' ἐκεῖνα νὰ τὰ κάνης  
χωρὶς στιγμή νὰ χάνης.

Τσαρούχια βγαίνουν διαλεκτὰ ὅσῃν συνοικία τούτη,  
ποῦ τὰ φοροῦν Στσαυραετοὶ  
γιὰ νὰ τὸ στρίβουν φτερωτοὶ  
σὰν μυρισθῶν μπαροῦτι.

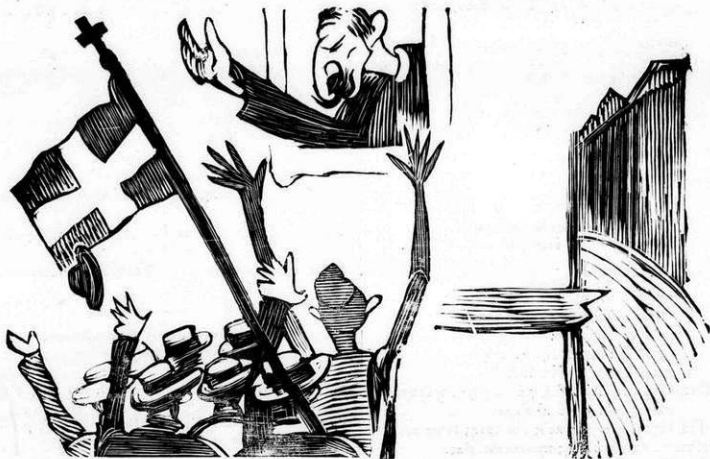
Ἔχει θὰ βρῆς, Πρωθυπουργέ, καὶ τσαρουχοβελόναις,  
γιὰ νὰ ματαλώνωνται μ' αὐταὶς  
μεταρρυθμίσεις δυναταὶς  
ποῦ τῆς ἡμῶν ἀιώνες.

**Τρέχει ἡ γοήγορα σὰν λάβη  
καὶ τῶν γυφτῶν τὸ συνάβη.**

Βαρῶτα νὰ περάσωμε κι' ἔχομε πάρει φόρα,  
βαρεῖτε, γυφτοὶ, τὸ σφυρὶ, βαρεῖτε το' ὅτ' ἄμῳνι,  
ἔρχονται καὶ τὰ γυφτικὰ στὸν Κερκυραῖο τώρα,  
ποῦ σὰν σκεπάρνι γυφτικο ἔμπροστὰ μας καμαρώνει.

Κι' ἐκεῖνοι σήμερα ζητοῦν τὴν πρωτοκαθεδρία  
γιατ' εἶναι πρῶτος μαχαλάς μὲ βρόντο κι' ἱστορία.  
Μέσ' ἀπ' αὐτὸν τὸν μαχαλά τῆς χώρας τῆς μεγάλης  
θάδγη μιά μέρα τὸ σφυρὶ,  
ὅπου μὲ τοῦτο θὰ βαρῆ  
τὸ μία, δύο, κι' ἄλλὰ τρεῖ τοῦ κράτους ὁ ντελάλης.

Δῶσε προνόμια κι' ἔμας, παραίτια τὰ γενιάτσια,  
κι' ἔμας, Κορριάτικη κορφή,  
θὰ φτερίζωμε καὶ τὸ καρφί,  
ποῦ ὀμπη μέσα ὅτ' ὄν ἔχθρῶν τὰ τσιμπλικά τὰ μάτζια.



Δώσε πρόνομια 'στούς γύφτους, φιόρε,  
κι' έμετες μί φούρια χαράς και τρέλλα  
να τραγουδήσωμε τὸ Τροβατόρε,  
λά ταιγγαρέλα λά ταιγγαρέλα.

Νέα διαίρεσις.. όπι! όπι! πηράτε,  
σφυρι σγκόνεται, σφυρι κτυπά,  
νέα διαίρεσις, και τραγουδάτε  
άμπιέντα τσίγγακα και τὰ λοιπά.

(Μόλις σιωπούν οι γύφτοι  
φθάνουν εκ του Ποδοφίτη.)

Κύττα και τόν Ποδοφίτη, ξακουσμένο μαχαλά,  
έδρα νά γενή και τούτος... ταρλαμπούμπα τραλαλά.

**Πλήθος καταφθάνει νέον  
έντοπιών 'Αθηναίων.**

Α'. — Διοικήσεις καθέδρα νά γενουνε κι' οι Ποδάροι.  
Β'. — Μήν ξεχάνη: μέσα 'στ' άλλα και του Στρέφη τὸ  
"Έδραν άπαιτοθν έκει [Νταμαρί.  
λόγοι προστορικοί.

Μήν παρίδης τὸ Νταμαρί, διαίρεττα Θεοτόκη,  
έπειδὴ 'στὸ μέρος τούτο τῆς προγονικῆς ευκλείας  
κι' ὁ περίφημος 'Αρτόλης πρό πολλῶν ἔτων κατόκει,  
ὅστις ελαβε τὴν τύχην του Καρόλου τῆς 'Αγγλίας.  
Γ'. — Έδρα τὸ Μεταξουργετο νά γενή τὸ λαϊκὸ,

ἦτον άλλος' έκει πέρα και τὸ Πυρεβολικό.  
Δ'. — Μά και τὸ Σχιστὸ νά γίνη μὲ τὸν "Άγιο Σιδερέα.  
Νά γενουδν και τὰ Πευκάκια, ξεφωρίζει μιά παρέα,  
ὅμως κι' ἡ Δεξαμενὴ  
Έδρα πρέπει νά γενή,

έπειδὴ, καθὼς γνωρίζει και τὸ νέον Ὑπουργετον,  
έκει 'βρίσκειται κι' έκεινο τὸ κενὸν Ὑδραγωγετον  
τῶν άρχαίων τῶν Ρωμαίων, τῶν Καισάραν τῶν κλεινῶν,  
ποδ νεροποντῆς πληθώρα  
θὰ τὸ πλημμυρήσῃ τώρα

βοηθεία και συνάρσει τῆς Τραπεζῆς 'Αθηνῶν.

— Έδρα τὸ Ψυρρὴ νά κάνης, πούχει τὰ παλληκαράκια,  
και χορταίνουιν νύκτα μέρα μὲ πατσά και ποδαράκια,  
έχει διέ και μίαν βρύσιν 'στὴν Πλατεία τῶν 'Ηρώων,  
ποδ νερὸ δὲν 'βρίσκει σάλα πλήθος γυναικῶν άβρόσιν.

— Έδρα νά γενή κι' ἡ Πλάκα, ποδ και 'στὰ παλῆτὰ τὰ

[χρονια

ἦτο πρώτη 'στὰ γαϊδουρία, τὰ Μαγιατικά τ' ἀηδόνια.

— Νά γενή και τὸ Γεράνι, ποδ προτιεῖ 'στὴν 'Αθήνα,  
κι' αμάνεδες 'τραγουδοῦσε μιά φορά κι' ἡ Κιόρ-Κατίνα.

— Μήν ξεχῆσῃς και τὸν Περαία, ποδ βατορία μπαينوβγαί-

[νου,

και Διοικητὰ Ρετισίνας και Μουτσόπουλος νά γένουιν.

— Έδρα νά γενή πρὸς τούτους τὸ κλεινὸν Βατραχόνησι,  
ποδ μὲ τὴν γνωστὴν πλημμύραν εἶχε κόσμον συγκινήσει.

— Μήν ξεχάνης τὰ Πατήσια, τὴν Κολοκουθὸ τὴν δόλια,  
τὸ Μενίδι, τὸ Χαλάνδρι, τὸ Μπραχάμι, τὰ Σεπολγια,  
μήν ξεχῆσῃς και τὸ Μαραοσι, μήτε τὴν Καισαριανή,

πυθουν τὰ νερά τὰ κρύα καὶ τὰ φέρουν χωριανοί,  
μὴν ξεχνᾶς καὶ τὴν Πεντέλη μὲ τούς τόσους καλογέρους,  
ποὶ προχάστερος πηγαίνουν καὶ τοὺς κάνει παχυτέρους.  
— Διοικήσεις καθέδραν καὶ τὴν Κηρισσιὰ νὰ κάνης,  
ποὶ τὸν Βόρειον εἰσπνέει κι' ἔπακτος; μὰς Ντεληγιάννης.

— Νὰ τεθῆ καὶ τὸ Θησεῖον  
εἰς τὸ σχέδιον τοῦ νόμου,  
ποῦναι κι' ὁ σταθμὸς πλησίον  
τοῦ παλαιοῦ σιδηροδρόμου.

— Νὰ γενῆ κι' ὁ Καλαμώτης, ποῦχει τοὺς παπλωματάδες  
καὶ πωλονται καλυμμαύκια καὶ κερὰ γιὰ τοὺς παππά-  
[δες.

### Πλήθος ἔρχεται ποικίλον ἐκ θηβῶν τῶν ἑπαισιῶλων.

Α'. — Ἀπὸ τὰς Θήβας ἔρχονται Θηβαῖοι πεντακκοῖοι  
καὶ θέλθουν κι' ἄλλοι τόσοι.

Πάνου καὶ γράφου μιά γραφή  
μὲ δυνατὸ σκελετὶ  
στοῦ Παλατιοῦ τὴν κορυφή  
καὶ μιά πρὸς τὸ Ντοβλετὶ.

Β' — Παράβλεψε τὴν Λειβαδιὰ γιὰ νὰ μὴ γίνῃ δράμα  
καὶ τῆς Ραμῆ τὸ κλάμμα.

Γ'. — Γιὰ λόγους γεωγραφικούς καὶ τόσης ἱστορίας  
μὰς πρέπει τὸ προνόμιον τῆς πρωτοκαθεδρίας.

Δ'. — Τῆς Ἑβρας τὸ προνόμιον εἰς ἄλλον δὲν ἀνήκει.

Ε'. — Θυμῆσου τὸν Ἐτεοκλῆ...

ΣΤ'. — Μὰ καὶ τὸν Πολυνεῖκῆ.

Ζ'. — Παραίτησε τὴν Λειβαδιὰ καὶ κατὰ μέρος ἄστην.

Η'. — Θυμῆσου τὸν Οἰδίποδα.

Θ'. — Μὰ καὶ τὸν Ἰοκάστην.

Ι'. — Δὲν θέλομε τὴν Λειβαδιὰ δὲν ἔχει τὰ προσόντα.

ΙΑ'. — Μὴ λησμονῆς τὸν Πίνδαρο καὶ τὸν Ἐπαμεινώντα.

(ἽΟλοι τραγοῦδον ἕμοιο  
μετὰ φλέγοντος θυμοῦ).

Ἄκτις ἡλίου, κάλλιστον χρυστῆς ἡμέρας φῶς,  
ὅπου τῆς Δίρκης ἄλλοτε κατέλαμψε τὸ ρεῦμα,  
κι' ἔβλεπες τὸν Δευκάσιπδα νὰ φύγῃ κεκυφώς,  
σὸ καὶ τοῦ Κόντη φώτισε τὸ σκοτισμένον πνεῦμα,  
μὲ πνεύματος διαύγειαν τὰ δίκαια ν' ἀκούσῃ  
τῆς πάτρης τοῦ Κουκούλεζα, τοῦ Μπέλου, τοῦ Πετούστῃ.

### Ἐρχεται κι' ὁ Φασουλῆς πλήρης πάθους καὶ χολῆς.

Φασ. — Ἰδοὺ κι' ἐγὼ προσέρχομαι μὲ φρόνημα γενναῖον  
κι' ἔδραν νὰ κάνης ἀπαυτὸ τὸ Φάληρον τὸ νέον,  
ὅπου κι' ἐξέδρα σιδηρὰ καὶ τόσης βρώμας κοίτη  
καὶ Σούδας ἔξων ὀχετὸς καὶ τὸ δικό μου σπητὶ.

Ζήτω, παιδιὰ, τοῦ Κόντη μας, ὅπου μὲ τόση φούρα  
θὰ γίνῃ τοῦ Ρωμαϊκοῦ διαίρεσις καινούρια,  
καὶ σ'τὰ καλὰ καθοδόμενα μελετάδες δὲ μὰς βγάνη,  
κι' ὁ Κόντε Τζώρτζης ἄρχισε τὸν Ἄγγλο νὰ μὰς κάνῃ.

Δὲν θέλει βίον ἦσυχον, ἀναπαυμένον κι' ἄλυπον,  
μὰ διαίρετῆς γίνεταί κι' ἡμεῖς διαίρετοί,  
πλὴν ἂν σ'τὸ τέλος εὐρεθῆ πηλίκον καὶ καταλείπον

μῶνον μιά νοδλα στρογγυλή, κανεὶς δὲν θὰ τοῦ φταῖ.  
Μεταρρυθμίσεις καὶ γιὰ μὰς γυριεὶ μάνι μάνι,  
κι' ὁ Κόντε Τζώρτζης ἄρχισε τὸν Ἄγγλο νὰ μὰς κάνῃ.

Εἰς τῆς Βουλῆς τὸ βῆμα  
σχετινάται τὴν λίμα,  
λυχνάρει τῆς ρητορικῆς μὰς φαινεταιί θαιμπὸ,  
δὲν εἶναι ρήτωρ Καστέλαρ, Κικέρων, Μιραμπὸ,  
συγκίνησιν δὲν προκαλεῖ,  
ξερὰ καὶ κρύα μὰς 'μίλει,  
καὶ μῆτε ἔσοδεκρόνεται, μῆτε καυγάδες πιάνει,  
κι' ὁ Κόντε Τζώρτζης ἄρχισε τὸν Ἄγγλο νὰ μὰς κάνῃ.

Ζήτω τοῦ Κόντη, βρὲ παιδιὰ, τοῦ διαίρετοῦ ζήτω  
κρυγαῶζο μὲθ' ὕμων,  
καὶ μ' ἕνα μου διάταγμα τὸ Φάληρον κηρύττω  
ὡς ἴδιον νομόν.

### Φασουλῆς καὶ Περικλῆς, ὁ καθένος νέτος σκετός.

Π. — Ἔλα λοιπόν, βρὲ Φασουλῆ, καὶ πῆς μου ποῖός σ' ἄρσεις  
νὰ γίνῃ τώρα Βουλευτῆς γιὰ τοῦ Συγγροῦ τὴν θεία;

Φ. — Δι' ἔλους πρέπει, Περικλῆ, Βουλευτικὴ πολτρίνα,  
ὄλοι σπουδαία πρόσωπα, τιμὴ μας καὶ κερῶνα,  
μὲ τώρα τῶν Ἀττικαρῶν τὰς προσταγὰς ν' ἀφήσῃ  
καὶ Βουλευτὴν τὸν Σμελιετῆ μονάχα νὰ ψηφίσῃ.

Θυμῆσου τί μὰς ἔλεγε πρὶν πόλεμος νὰ γίνῃ,  
πῶς Ἰγούργος τὸν Θεοδωρὸν δὲν ἤθελε νὰ μείνῃ,  
θυμῆσου πῶς τὸν ἄρσει  
καὶ πῶς μὰς ἔχωγράφει

τὸ χίλι τὸ πολεμικὸ κι' ἐκείνη τὴν κατάντια,  
κι' ἴσαν, καίμινε Περικλῆ, τὰ λόγια τοῦ οὐρανότι,  
κι' ἂν τᾶκουσε σὰν φρόνιμο τὸ γένος τοῦ ρουφιζο  
σήμερα τὰ πεδᾶρα μας δὲν ἔδχαν ἕνα ριζο.

Γιὰ τοῦτα κι' ἄλλα πρὸ πολλὰ, διαβόντουρ μου κολουῖ,  
τὴν ψῆφον σου σ'τὸν Σμελιετῆ νὰ ὀσῃς μονοκουῖ,  
τὸ κάτω κάτω τῆς γραφῆς τὸν ἔγω καὶ κουμπᾶρο  
κι' ἐπιθυμῶ, βρὲ Περικλῆ, τὸν λόγο σου νὰ πάρω.

Π. — Καὶ δίχως νὰ μοῦ τῆλεγε, βρὲ βλάκα μὲ πατίνα,  
ἔγω θὰ τὸν ἐψήφισα, καὶ κόψε τὴν κουβέντα.

Ἄσπρο λοιπόν τοῦ Σμελιετῆ, σοῦ τᾶπα καὶ μοῦ τᾶπες,  
καὶ τώρα στάσου, Φασουλῆ, νὰ φῆς καμπύσις φάπισι.

### Συγχαρητήριον θερμὸν πρὸς ἄνδρ' ἀνάξιον τιμῶν

Εἰς ἄγγελον τὸν Καλλιόντιζῆν κι' ὁ Φασουλῆς συχαίρει,  
ὅπου τὴν ἔδραν ἔλαβε τῆς ἔγχριστικῆς,  
καὶ σφίγγει τὸ θυμιατοῦργὸ κι' ἀκούραστὸ τοῦ χιρί,  
παρηγορίας πρῆξον, δυνάμεις, ἀλκή.

Γι' αὐτὸ τὸ χιρί κι' ὁ Ἐρωμῆς τὰ χιρίμα τοῦ θὰ σπᾶσῃ  
χειροκροτᾶν κι' ἀναπονήν εὐὰν εὐὸ, Βαγγέλη,  
ἄλλ' ὅμως εὐχεται ποτὶ νὰ μὴ τὸ δοκιμάσῃ  
σ'τὰ φανερὰ καὶ κρύφια τοῦ σώματός τοῦ μέλη.

Τὸ Ζλάπι τὸ πῆρσαν, τὸ πειναιμένο Ζλάπι,  
μὲ τὴν φουετανελίτα του καὶ τὸ μανικοκάπι,  
μὰς ἔδγαλε πολύδρομα τὰ ξακουστά τοῦ γρέμματα,  
ποῦχουν πολλὰ σαγκώματα, ποῦχουν γιὰ γούνας ῥάμματα.  
Σ'τὸ πνεῦμα τοῦ, σ'τὸ σκώμμα τοῦ, σ'τὴ ρίμ' ἀναγαλλιάζει,  
ἔλλο τὸ Ζλάπι νὰ τ' ἀκούς κι' ἔλλο νὰ τὸ διαβάζῃς.